

Videbæk kristne Friskole

40 års jubilæum
1976-2016

Udgivet af Videbæk kristne Friskole
Ternevej 1 · 6920 Videbæk
Tlf.: 97172324 · www.vkfri.dk

Layout: Videbæk kristne Friskole

Billederne er udlånt af tidligere bestyrelsesmedlemmer og fra skolens arkiv

Indholdsfortegnelse

Længslen efter en anden virkelighed v/Skoleleder Jesper Friis	4
At stå på skuldrene af hinanden v/Formand Jens Kristian Lynderup	5
Historiske glimt v/tidl. skoleleder Svend Aage Kronborg	7
Vi blev taget godt imod v/Charlotte og Steen Laursen	16
At være på første holdet v/Hans Pedersen	17
Avisudklip igennem tiden	19
Dryp fra mere end 30 år som lærer på VkF v/ Bjarne Thorsen	21
At komme igen... v/Pia Serup – mor til 3 friske drenge	23

LÆNGSLEN EFTER EN ANDEN VIRKELIGHED V/SKOLELEDER JESPER FRIIS

"Hvis du vil bygge et skib, skal du ikke kalde folk sammen for at tilvejebringe tømmer eller tilvirke redskaber. Du skal ikke uddelegere opgaver til dem eller fordele arbejdet; men du skal vække deres længsel efter det store åbne hav." Sådan skrev Antoine de Saint-Exupéry i bogen den "Den Lille Prins"

Det var sikkert ikke lige dette citat af Saint-Exupéry, der for godt 40 år siden inspirerede fremsynede forældre i Videbæk LM og IM til at skabe rammerne omkring en kristen friskole i Videbæk. Men der er ingen tvivl om, at de har haft en længsel efter en anden virkelighed. Godt hjulpet på vej af forbøn og troen på, at der var en større mening med at skabe en skole, der byggede på de kristne værdier.

Det var også med stor ydmyghed, at jeg for snart 10 år siden overtog skoleleder jobbet på VkF. 40 år er en fantastisk ballast for en skolen og vidner om et fællesskab igennem de mange år, der er båret frem af et fantastisk samarbejde mellem friskolen og de kirkelige organisationer i Videbæk. Ofte hører vi VkF omtalt som et sted man føler sig velkommen. Her er en rar atmosfære, der er plads til forskellighed og respekt for den enkelte. Det kristne menneskesyn gennemsyrrer dagligdagen, og man kan kun blive glad og stolt over, at få lov til at være en del af dette fællesskab.

At føre disse traditioner og værdier videre, kræver ikke sin mand, men det kræver engagerede medarbejdere, medlevende forældre og elever, der ønsker at gå ind i dette fællesskab. Udfordringen for VkF de "næste 40 år", er fortsat at holde fast i de kristne værdier, danne modpol og være et godt alternativt skoletilbud, men også være en aktiv del af lokalsamfundet. Dette er et spændingsfelt mellem traditioner og fornyelse, der frem for alt skal bygge på de kristne værdier - på det solide fundament, der har båret VkF frem i gennem 40 år.

Stort tillykke med jubilæet til VkF og af hjertet tak til alle jer, der for 40 år siden tænkte store tanker og drømte om en anden virkelighed.

AT STÅ PÅ SKULDRENE AF HINANDEN V/FORMAND JENS KRISTIAN LYNDERUP

En spejder blev engang spurgt om, hvordan det kunne være, at han kunne stå næste tørskoet i et stort dybt mudderhul? Han svarede: Det skyldes de tre jeg står på skuldrene af! 😊

Sådan er det i overført betydning også at være i bestyrelsen for Videbæk kristne Friskole. Vi kan stå tørskoede, fordi vi står på skuldrene af nogen som gik først. Den arv er vi stolte over at løfte videre, og den arv er vi glade for at føre videre, og en gang håber vi, at andre kommer til at stå på skuldrene af os.

Sådan er det at løfte i flok. Ingenting kommer af sig selv. Det kommer af hårdt arbejde, visioner, drømme og bøn. Og sådan fortsætter det. Ikke nødvendigvis med samme intensitet og med de samme typer opgaver, men hver ting har sin tid.

Men var der ikke nogen i Videbæk og omegn, som for 40 år siden kunne se perspektivet i at have en kristen friskole, som et godt alternativ til de øvrige skoler i Videbæk, så kunne vi i dag ikke stå på skuldrene af det arbejde og føre arbejdet videre. Så havde vi måske slet ikke haft dette tilbud i Videbæk. Hver ting til sin tid og trods besværligheder, så var tiden dengang moden, og der var brave folk, som stillede sig til rådighed for at føre visionen ud i livet med Guds hjælp.

I dag stiller vi os til rådighed for de ting, som er nødvendige i vores tid og med de udfordringer, som hører vores tid til. Vi er stolte over at have arvet den mulighed, vi er givet, og vi bærer den videre i ydmyghed over det arbejde som er gået forud. Æres den, som æres bør.

Vi er sikre på, at det er nødvendigt, at vi har en kristen friskole i Videbæk. Det vidner fællesskabet og kirkelivet om. Videbæk kristne Friskole bidrager ikke blot til at uddanne unge mennesker, men også til den livsmission, det er at forkynde evangeliet. Skolens hverdagsliv bidrager også til at unge med frimodighed kan udfolde sig i det kirkelige liv i form af ord, musik og beretninger om et mangfoldigt liv i Guds store Rige.

En dag kommer der andre, som skal føre det videre, vi har i dag. Gid det må blive forvaltet i den ånd, som har rådet lige fra den første skoledag, at tro og lærdom må gå hånd i hånd

og i ligevægt. Gid at vi aldrig må blive frataget den mulighed at drive friskole på det grundlag.

Tillykke da med de 40 år. Og tak til dem som stillede sig op, og tak til dem som fulgte efter. Et jubilæum er ikke båret af et øjebliksbillede, men af et stærkt samspil af alle som har stillet sig til rådighed. Tak til Gud.

HISTORISKE GLIMT V/TIDL. SKOLELEDER SVEND AAGE KRONBORG

Forord

Det sker at en og anden antyder noget om at nedskrive det, man kan huske. Enkelte gør alvor af det, til stor glæde for nogen – oftest især for dem, som er tæt på. De, som ikke er så tæt på, opfatter det måske som om, at man mener at være så betydningsfuld, at efterslægten bør vide om det. Det kan så medføre, at man ikke kommer i gang og dermed, at interessante fakta går tabt for dem, som gerne ville vide om det. Man fik ikke frimodighed til at gå i gang, eller man ventede måske, til man havde glemt det meste.

Et par gange er jeg blevet opfordret til at skrive lidt om Videbæk kristne Friskoles historie. Det er jeg nu blevet klar til – måske efter, jeg har glemt det meste. Men Jesper Friis har bedt mig om det, og så er der jo ikke andet for end se at komme i gang. Men bare rolig, det bliver ikke nogen lang krønike.

Tanker og sondering om kristen friskole

Tanken om en kristen friskole i Videbæk opstod i begyndelsen af 1974. Man var bekymret over udviklingen i folkeskolen – især når det gjaldt kristendomsundervisningen og den tvungne seksualoplysning.

I Luthersk Mission var der på det tidspunkt mange familier med mindreårige børn. I Indre Mission var der færre børn på det tidspunkt. Men ønsket om samarbejde om en skole var tilstede. Honorering af kravet om elevtal og enighed om hvad, der skulle arbejdes frem imod, var man helt bevidst om.

Der blev afholdt et par møder i foråret 1974. Her blev det besluttet at arbejde målrettet for oprettelse af en friskole på kristen grund, og et arbejdsudvalg til skolens oprettelse blev nedsat. Fra LM blev Jørgen Andersen, Villy Juul Mikkelsen og Svend Erik Olesen valgt – fra IM blev Birthe Callesen valgt. Alle fire fik en titel med – i nævnte rækkefølge var der tale om formand, næstformand, kasserer og sekretær. Senere gik William Jørgensen fra IM i Vorgod for en periode med i arbejdsudvalget.

Konkrete tiltag

Der blev nu udarbejdet blanket til forhåndstilmelding af børn, drøftet kontakt til kommunen angående lokaleleje eller evt. køb af Opsund Skole. Man drøftede også køb af en færdig pavillon. Kommunen havde en grund ved Fasanvej som man kunne købe –

formodentlig en del af den grund, som skolen ligger på nu.

I Herning og Skjern var en kristen friskole allerede en realitet. Herfra fik man råd og vejledning. Og det var der så rigeligt brug for: Lokaler skulle ikke bare findes. De skulle godkendes til undervisning af kommunen, brandmyndighederne og skolelægen. Ministeriet skulle ansøges om tilskud, en revisor og en tilsynsførende skulle findes og vedtægter udfærdiges. Sidst i 1974 trådte Jørgen Andersen ud af arbejdsudvalget og Mads Erik Poulsen kom ind. Han blev næstformand og Villy blev formand.

Skolens fundament og bagland

I udvalget var man ikke i tvivl om, hvad der skulle være det bærende for denne skole – det kristne livs- og menneskesyn baseret på Bibelens ord. Man var selvfølgelig klar over, at opbakning om skolen og hermed det nødvendige elevtal samt ansættelse af en skoleleder var afgørende betingelser for friskolens oprettelse og for at få diverse godkendelser igennem. Villy Juul Mikkelsen tog sidst i 1974 og først i 1975 kontakt til adskillige lærere – bl.a. et lærerpar fra Hundested og senere en lærer fra Ålborg. Men ingen sagde ja til at blive leder.

Efter et møde i Bethania i januar 1975 kunne man som overskrift i Ringkøbing Amts Dagblad læse: "Videbæk kristne Friskole starter 1. august", og lige under stod der: "Skolen har tilsagn om 10 elever til børnehaveklassen og 15 til andre årgange".

Udvalgsmedlemmernes besøg i hjemmene viste dog en vis usikkerhed hos forældrene – var der nu også hold i det? I løbet af foråret 1975 kom skolekredsens medlemstal op på 26. Men kun seks børn blev endeligt tilmeldt, og der var endnu ingen skoleleder på banen.

Man opgav - ikke

Man opgav at få oprettet en friskole på kristen grund pr. august 1975. Men pionerånden var intakt, man gav ikke op. Det er der mange, som i dag er dette udvalg, deres ægtefæller og støtter dybt taknemlige for.

Så i løbet af efteråret 1975 blev der igen holdt udvalgsmøder om oprettelse af en friskole i Videbæk. Umiddelbart efter nytår blev der rettet henvendelse til en ung lærer på 29 år med et par års erfaring inden for branchen, om han kunne træde til som skoleleder. Det var småt med modet, men en særdeles optimistisk formand, dennes ildhu og udtalelser om, at skolen nok næppe nogensinde ville få flere end 70 elever – måske 80 elever, gav grobund for overvejelser, disse interne prognoser var jo særdeles positive. Men den egentlige afgørelse kom på grundlag af Zakarias` bog 4 v. 6: "Ikke ved magt og ikke ved styrke, men ved min ånd siger Hærskarers Herre". Samtidig var opmuntring og indgydelse af mod fra ægtefælle og venner helt afgørende. Forbøn, sammenhold og bevidsthed om

kaldet til at undervise og vejlede den opvoksende slægt på kristen grund var meget konkret for arbejdsudvalgets medlemmer.

1. skoledag 1976

På det første udvalgsmøde, hvor jeg- som nyansat skoleleder var med, deltog også min kone, Agnethe samt Rita og Poul Erik Pedersen. Det var aftalt med Rita, at hun skulle ansættes som lærer, hvis der var elever nok til det – og heldigvis blev det som forventet.

Sidst i februar blev der holdt et møde i Bethania, hvor der blev orienteret og den nyansatte skoleleder var med. Her blev det endnu engang understreget, at tanken om friskole ikke var en selvfølge. Birthe Callesen bemærkede i protokollen- ”IM var meget dårligt repræsenteret”. Men Birthe og Ejvind Callesen og deres støtter var ikke i tvivl. Og der var heller aldrig tvivl fra LMs side – man ønskede IM med på lige vilkår – også ved fremtidige ansættelser. Men det, der for mig var så afgørende, var den vedvarende begejstring, sammenholdet og opmuntringerne fra udvalget og flere andre. Jeg var revet med af et kald, sammenhold og indbyrdes omsorg og opmuntringer.

Valg af skolestyrelse – kapløb med opgaver, tid og penge

I løbet af marts og april 1976 blev der valgt en egentlig skolebestyrelse. Af skolekredsen blev Villy Juul Mikkelsen, Svend Erik Olesen, og Mads Erik Poulsen valgt. Hos IM blev Birthe Callesen og Poul Richardt Nielsen valgt, og i LM blev det Arne Pedersen og Birgit Andersen. Disse syv personer gik så for alvor i gang med forberedelserne – assisteret af en flok menige medlemmer af skolekredsen. Det var ramme alvor. Lokaler skulle findes. Der var ikke mange velhavere i baglandet – men der var andre ressourcer. Der var håndslag og gå-på-mod blandet med ydmyghed samt de foldede hænder - men tvivlen lurede. Var denne bestyrelse og en alt for ung skoleleder klar til at løfte opgaven?

Højsgård 1976

Der skulle rejses penge – mange penge. Første udbetaling af statstilskud ville først falde efter ca. et halvt års skolevirksomhed. Så en kassekredit var helt nødvendigt – eller en rig onkel. Mon byens pengeinstitutter og Vorgod Andelskasse nu stod i kø for at bevilge det nødvendige? Efter nogle drøftelser blev det til et godt samarbejde med den daværende Ringkøbing Bank med Bent Hulke i spidsen. Hans personlige engagement blev bestemt ikke uden betydning.

I maj 1976 havde vi nogle drøftelser med Anders Færge om leje af stuehuset på Højsgård. Lejen skulle være omkring kr. 2.000,- pr. måned. Færge ville have mest muligt i husleje, men var også indforstået med, at lejen ikke måtte overstige det beløb, som blev godkendt af ministeriet. Andre muligheder for leje eller køb af lokaler blev også drøftet.

Nu tog tingene fart. Skolen fik sit endelige navn – ”Videbæk kristne Friskole”, godkendelse af kassekredit på 75.000 kr. samt bevilget overtræk på 100.000,- kr. blev aftalt med Banken. Hvorfor man bevilgede på den måde, ved jeg ikke, men måske var det for at spare skolen for gebyr. Inventar og undervisningsmidler/lærebogssystemer skulle bestilles. Ny tegning af Højsgårds indretning skulle udfærdiges og sendes til kommune og ministerium. Istandsættelse af lokalerne var meget tiltrængt, og tiden var knap.

Lørd. d. 22. maj var en milepæl – den endelige indskrivning af elever. Der var indskrivning fra kl. 10.00 – 11.00 og igen to timer om eftermiddagen. Det blev som forventet – 16 skønne børn fra 1. til 4. klasse var nu endelig indskrevet. Mange vigtige faktorer var nu på plads- elever, læreransættelser og lokaler. Hov – vi skulle også have en til at gøre rent. En blev spurgt, men hun sagde nej-tak. Anne-Lise Olesen sagde så ja til en midlertidig ansættelse – og den kom til at strække sig over langt mere end 30 år.

Snart en ”rigtig” skole

I løbet af forsommeren havde Rita Pedersen og jeg mange samtaler om undervisningens indhold, drøftelser om time- og fagfordeling og om skolens dagligdag og funktion i øvrigt. På intet tidspunkt kunne vi sige: ”Sådan plejer vi at gøre – sådan gør vi igen”. Fra skolens øverste myndighed blev det vedtaget, at børnene skulle være på efternavn med deres lærere – nu hed vi så fru Pedersen og Kronborg. Jeg var glad for, at skolen havde ansat en erfaren lærer. Fru Pedersen var meget allround, have en årrækkes undervisningserfaring og dertil havde hun en god sangstemme.

Vi delte timer og fag mellem os. Om det var fordi hun lod sin uerfarne kollega få sin vilje kom aldrig til udtryk. Men skoleleder og næstkommanderende havde næppe megen besvær med de mange interne beslutninger. Vi holdt "lærermøder" helt fra begyndelsen, så vi fik noteret noget af det vi vedtog. Men de fleste sager blev nok afgjort i "korridoren" os to imellem. Derfor var det ikke de mange vedtagelser, der blev ført til protokols.

1976-77

Skoleskema for Videbæk kristne Friskole klasse 1.2.3.4.					
Z skoleskema nr. 2					
klokken	mandag	tirsdag	onsdag	torsdag	fredag
8.00- 8.45	regn 3.4.	regn 3.4.	dansk 2. orient 3.4.	dansk 2. regn 3.4.	dansk 2. orient 3.4.
8.50- 9.35	dansk 3.4. dansk 1.	kri. 1.-4.	regn 1. regn 2.-4.	dansk 3.4. regn 2.	dansk 2.-4. dansk 1.
9.45-10.35	dansk 3.4. dansk 1.	sang 2.-4. dansk 1.	kl. tim. 2.-4. dansk 1.	regn 1. sang 2.-4.	regn 1. regn 2.-4.
10.45-11.30	regn 1. regn 2.	dansk 3.4. regn 2.	form 1.-4.	kristend. 1.-4.	spec. 1. 1.-4.
11.50-12.35	dansk 2	dansk 2 orien 3.4.	dansk 1.	dansk 3.4. dansk 1.	spec. alle 3
12.45-13.30	dansk 2		spec. 1 kl	dansk 1.	
	spec. 2 kl				

TRANBERGS BOGHANDEL
 6920 VIDEBÆK · TLF. 17 10 36
ALT I SKOLEMATERIEL

Timefagfordeling for skoleåret 1976-77: Det som står med rødt samt spec. var Fru Pedersens lektioner - resten var Kronborgs.

Indvielse af Vkf

Lørdag d. 7. august kl. 10.00 blev første skoledag og indvielsesdag. Alle 16 elever fordelt på 1. til 4. årgang – 7 piger og 9 drenge- mødte op sammen med deres forældre og små

søskende. Humøret var som det skulle være, og solen skinnede fra en skyfri himmel. Mange gæster var også mødt op – så vi var i alt ca. 100 mennesker. Indvielsen foregik i

haven (græsplænen var endnu ikke slidt ned). Formanden og skolelederen holdt tale, og på et tidspunkt blev ordet givet frit.

Mange talte – heriblandt sognepræst Erik Jessen, som ønskede Guds velsignelse og gav udtryk for glæde over at en skole på kristen grund endelig var blevet en realitet i Videbæk. Skoleleder, Flemming Lejbølle fra Herning bragte en hilsen på vegne af Landsforeningen af Kristne Friskoler. Mange andre overbragte os også gode ønsker for fremtiden. Der blev senere serveret kaffe og boller samt saftevand og pølser med brød. Der var også "time" for børnene med deres lærere, mens forældre og gæster havde lejlighed til at nyde sol og kaffe og en ekstra snak.

Hverdagen og dens udfordringer

Nu begyndte hverdagen – vi var virkelig spændte. Nu skulle det stå sin prøve. Fru Pedersen og jeg gjorde, hvad vi kunne for at få skolen til at ligne en "rigtig" skole. Men vi oplevede, at børnene faktisk slet ikke ønskede noget i den retning. De nød det overskuelige og nære, og vi voksne gjorde det også. Nu og da kunne eleverne sige – bare vi skulle blive her på Højsgård. Men efter tre år var det slut med det. Det var vi voksne nu ikke så kede af.

Ved skolens begyndelse anede vi nok, at dagligdagen ville byde på udfordringer. Mange praktiske forhold havde vi ganske enkelt ikke nået at få på plads, og diverse ansøgninger var ikke alle godkendt. Ministeriet ville ikke godkende den aftalte husleje, men det kunne udlejeren, Anders Færge ikke tage sig af. Bestyrelsen vedtog da, at betale max. kr. 1600,- månedlig.

Faste indtægter var der ikke mange af. Forældrene var rimeligt gode til at få betalt skolepenge til tiden. Ved skolens start var det blevet bestemt til 100 kr. om måneden for det første barn, 50 kr. for det næste, mens det tredje barn på skolen var gratis. Skolekredskontingentet kneb det med at få betalt – nogle havde måske ikke regnet med, at det kostede noget at være medlem af så lille en skole.

Hen på efteråret søgte vi kommunen om tilskud til skolen. Vi modtog kr. 1.380,- hvilket svarede til 85 kr. pr. elev. Den bedste indtægtskilde var i denne periode indkomne gaver. Givertjenesten blev ikke sat på prøve, den var der bare. I tider hvor skolen havde brug for pengegaver blev et gavebeløb på kr. 10.000,- set flere gange.

Efter et halvt år modtog vi endelig statstilskuddet med tilbagevirkende kraft – det var en taknemmelighedens dag.

Den lille skole

Lokaleforholdene var et kapitel for sig. Skolens lærerværelse var det tidligere køkken. Det var selvfølgelig praktisk nok. Men på et tidspunkt blev det også formningslokale, minibibliotek og lokale til specialundervisning. Badeværelset var alles fælles toilet det første år, derefter var det nødvendigt med flere toiletter, som blev indrettet i et vaskerum i en mellembygning. Skolelederkontoret var på 4,5 m², og med fornemt udstyr – en hånddrevet spritduplikator. Der var ikke plads til mere end en elev på kontoret ad gangen – i øvrigt var kontoret også gennemgang mellem to andre rum.

Her sad jeg så om eftermiddagen, når undervisningen var slut. Nu og da sad jeg og kiggede ud på Højsgårds gårdsplads – lod tankerne løbe i forsøg på at være visionær. Dengang kendte vi ikke dette ord – det hed vist bare, at man var gået i stå med det praktiske arbejde og sad nu og kiggede ud af vinduet.

Især det første år var specielt – skulle de negative røster få ret: ”Den skole får næppe mere end et par års gang på jorden”.

”Normal” administration og undervisning

Da skolen ikke havde sekretær eller regnskabsfører de første tre år, delte jeg dette job med kassereren. Mads Erik Poulsen og jeg boede heldigvis i samme kvarter, så på vej hjem fra skole cyklede jeg efter behov inden hos Mads Erik med det, som han skulle tage sig af. Vi drøftede så verdenssituationen og skolens økonomi. Regningerne lagde Mads Erik i en stor skuffe. Skolens autoriserede revisor var ikke helt tilfreds med dette system. Men regningerne blev betalt til tiden, og løn fik vi også til tiden. Jeg tror, at den skuffe havde store oplevelser – Guds velsignelse er ikke kendetegnet ved mange penge, men ved at vores Far i Himlen lader små midler række langt.

Fru Pedersen og Kronborg forsøgte til stadighed at gøre skolen så ”normal” som muligt. Skolens første juleafslutning skulle fejres med risengrød og kirkegang. Jeg ringede til Pastor Jessen og spurgte, om han ville holde julegudstjeneste for os. Det ville han godt. Vi kunne være sammen med Videbæk skoles yngste årgange. Vi kunne så sætte os forrest i kirken med vore 17 elever, som vi nu havde, så kom Videbæk Skole og indtog de resterende pladser. Jeg var ikke vild med den aftale. Efter gudstjenesten kom skoleinspektør, Kai Yde hen og ønskede mig en glædelig jul og indgav mig nyt mod. Det skal jeg sent glemme ham for. I øvrigt mødte jeg gennem mere end 30 år som skoleleder kun samarbejdsvilje og venlighed fra Videbæk Skoles ledelse – også når et barns skoleskift gik i vores favør.

Lærerrådsmøde ca. 1977

Fremtiden

Det første skolekredsmøde efter friskolens oprettelse blev afholdt d. 24. nov. 1976. Der var 32 deltagere. Det vigtigste punkt på dagsordenen var drøftelse og evt. vedtagelse af skolens vedtægter. De blev vedtaget med en enkelt tilføjelse.

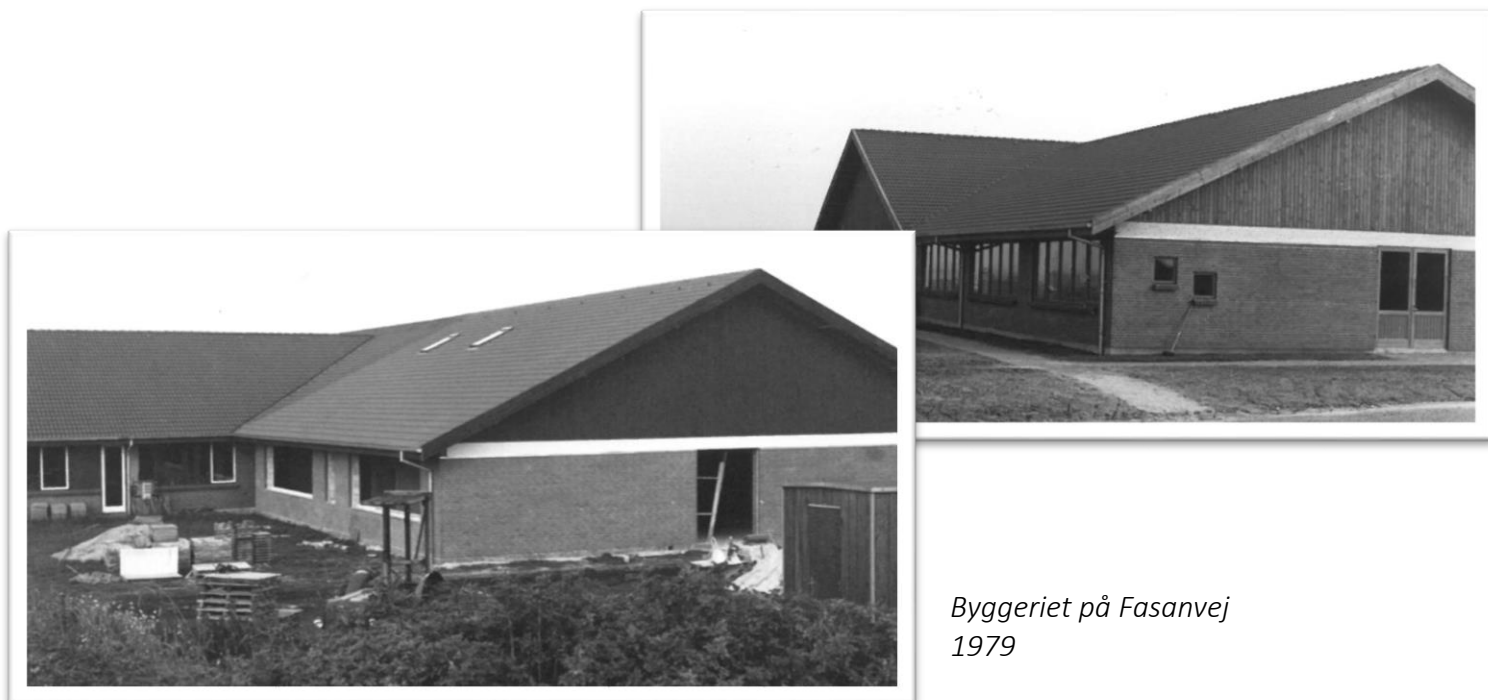
På det første bestyrelsesmøde i 1977 var der mange vigtige punkter på dagsordenen. Vi havde netop modtaget statstilskud for de fem første måneder – 105.000,- kr. Det var en stor dag. Der resterede 15.700,- kr., som skulle blive udbetalt senere.

Der havde været indskrivning af elever til kommende skoleår – en fordobling af elevtallet gav mod på fremtiden.

Skematimetallet skulle derfor øges. Det stod klart, at Birthe Callesen nu måtte ansættes som børnehaveklasseleder og underviser i kreative fag. Det var der megen tilfredshed med. (Det første år var der ikke børn nok til en børnehaveklasse). Samtidig blev Rita ansat på fuld tid. Det blev nu nødvendigt at flere af Højsgårds m2 blev gjort brugelige til undervisning. Dertil kom, at toiletforholdene fremover var utilstrækkelige.

Allerede det første skoleår havde vi åbent hus i november, men først i det andet skoleår afholdt vi et julemarked, med et overskud på kr. 12.000 og 1.500,- i gaver. Dengang kaldte vi det Minimarked. Vi turde ikke kalde det Supermarked, som de gjorde ved Midtjyllands kristne Friskole i Herning – de var jo storebror – respekt for ham. Men det ændrede sig – en årrække havde vi flere elever end de tre storebrødre, som havde til huse i Herning, Holstebro og Skjern.

Det følgende år kom elevtallet på 50 – fordelt på 0. til 6. årgang. En pavillon blev stillet op, og allerede i januar 1978 kunne man i aviserne læse om forhandlinger med kommunen om køb af grund ved Fasanvej, så første etape af en ny skole kunne stå klar til august 1979.

*Byggeriet på Fasanvej
1979*

Bestyrelsen var i disse år opmærksom på, at være på højde med de behov og fordele, som det voksende elevtal skabte – nybyggeri, optagelse af lån og ansættelse af medarbejdere. Det var en stor dag, da 66 børn og 8 ansatte (inkl. rengøringspersonale og deltidsansatte) den 13. august 1979 rykkede ind i den nye bygning på Fasanvej.

Gennem tiden er der bygget til flere gange – og bygget om. Der er gået mange børn og voksne ind og ud på VkF i de 40 år, der nu er gået. Der har været glædelige dage, spændende dage, dage med fejltagelser, samt sorgens dage hvor vi mistede et kært medmenneske, som var tilknyttet skolen.

Vi tror og håber, at Videbæk kristne Friskole har været til gavn og glæde for mange børn og voksne, og at den vil være det fremover. Må Guds velsignelse hvile over Videbæk kristne Friskole alle dage og alle slags dage.

Elevtallets udvikling på VkF

ÅR	Elevtal	Årgang (ældste årgang)
1976-77	16	4.
1977-78	32	5.
1978-79	50	6.
1979-80	66	7.
1980-81	81	8.
1981-82	83	-
1982-83	98	-
1983-84	106	9.
1984-85	126	-
1985-86	136	-
1986-87	158	-
1996-97	177	10.
2006-07	177	9.
2016-17	282	9.

VI BLEV TAGET GODT IMOD V/CHARLOTTE OG STEEN LAURSEN

Det lå ikke lige i kortene, at vi skulle vælge Videbæk kristne Friskole til skolegang for vores børn, da alt det her med Gud ikke lige var os. Men på grund af forskellige, ikke særlig positive, kontakter med andre skoler, blev VkF alligevel en mulighed på trods af vores skepsis for skolen, hvor de sikkert hjernevaskede eleverne.

Vores skepsis blev gjort til skamme ved samtaler med andre, som havde elever på skolen, og ved et besøg på skolen. Vi blev taget rigtig godt imod som dem vi var. Skolebøgerne vi så ved besøget nævnte ikke Gud i hver anden sætning, og matematik var stadig matematik – også på en kristen friskole. Vores syn på VkF blev totalt ændret.

Vi oplevede et enormt engagement og en stor imødekommenhed fra både medarbejdere og forældre på skolen. Vores gang på VkF gjorde os positive og nysgerrige på det kristne livs- og menneskesyn og på kristendommen i det hele taget. Vi oplevede et stærkt fællesskab blandt forældre og medarbejdere som gjorde os nysgerrige. Hvad er det de har? Hvordan kan vi blive en fastere del af det?

Gennem VkF fik vi forbindelse til børneklub i missionshuset, da vores ældste gerne ville med klassekammerater i klub. Også her mødte vi forældre og medarbejdere fra VkF, der viste os en oprigtig interesse og bød os velkomne som dem vi var.

Alt i alt gav det os en sult efter mere – mere viden, tættere på fællesskabet, mere Gud – som resulterede i, at vi sammen deltog på et Alpha kursus i kirken, hvor alt det grundlæggende i kristendommen bliver gennemgået, hvilket lige var det, vi havde brug for.

Så både direkte og indirekte har vores børns skolegang på VkF haft betydning for vores liv og vores tro.

AT VÆRE PÅ FØRSTE HOLDET V/HANS PEDERSEN

I august 1976 begyndte 16 elever på den nyetablerede Videbæk kristne Friskole. Stedet var Højsgaard uden for Videbæk imod Vorgod. Jeg var én af de 16 elever. Vi var 7 elever der begyndte i 1. klasse den dag. Jeg havde gået i børnehaveklasse på Videbæk skole, som dengang lå overfor kirken.

Ærligt talt husker jeg ikke så mange detaljer fra de første skoleår. Jeg tænker også, hvem mon egentlig gør det? Men dog er der små glimt man husker f.eks. hvordan lokalerne var og hvor vi havde klasser.

Det specielle var også, at samme dag som jeg begyndte i skole begyndte min mor Rita Pedersen også som lærer. Hun var den eneste ansatte udover skoleleder Svend Åge Kronborg. Jeg husker ikke, at det var den store udfordring at ens mor var lærer, kun hvis der var ballade i luften og nogen skulle have en anvisning af ens mor, kunne det da godt være lidt "øv".

Jeg husker min skolegang som tryk og uproblematisk. Og selvom friskolen jo var oprettet i konkurrence med den anden skole, så mener jeg ikke, at det gav os problemer med at finde kammerater i fritiden.

Om forskellen på en meget lille skole og på en større skole, så vil jeg sige, at det slet ikke var et tema. Mine forældre havde jo valgt for mig og så var det bare sådan. Det har jeg bestemt ikke noget dårligt at sige om, men skolen voksede jo også hurtigt de første år.

Hvis jeg skal trække en lille sjov ting frem og absolut med glimt i øjet, så er en af de ting jeg godt kan huske, når Kronborg tog let fat i de små nakkehår. Så vidste man altså godt, at

man skulle sidde stille. Det har jeg ikke taget skade af, er jeg sikker på. Og det var jo nok på sin plads.

Jeg huske en lille sjov episode. En dag kom sygeplejersken på skolen, for at vi skulle vaccineres mod Calmette. Vi havde åbenbart kørt hinanden lidt op, fordi vi var bange for at blive stukket med nåle, så det endte med at et par af drengene simpelthen stak af ud gennem vinduet og løb hjem.

I dag er jeg stolt over det tilbud, der blev etableret dengang. I dag er skolen ikke bare en subkultur, men en skole med et veludviklet undervisningstilbud, super fysiske rammer, og dynamisk drevet, og en skole der er meget bredt anerkendt i byen.

Selvom der i starten var en portion skepsis mod skolen, er det godt at der var nogen der havde visionerne og modet til at starte en skole i Videbæk med de kristne grundværdier som fundament. I dag ser vi jo, at det er godt for byen med to gode skoler. Det trækker folk til byen og det giver genlyd, at i Videbæk har vi to gode skoler.

Når jeg i dag sender mine børn på Videbæk kristne Friskole, så er det også vores valg som forældre, ligesom det var mine forældres valg. Det er klart at skolens ståsted har en stor betydning for det, at mine børn også kan møde kristendommen, som andet end undervisning. Men det er ligeså vigtigt, at mine børn møder en god undervisning og nogle engagerede voksne.

Jubilerende friskole hyldet

Jubilæum: 400-500 mennesker ænsede Videbæk Kristne Friskole tillykke med 25 års fødselsdagen på en lang lørdag

Skipper går fra borde

Omkring 350 tog afsked med populær skoleleder

Selvfolgelig kommer han til at savne skolen

sets venner, det er Svend Aage Kronborg ikke det mindste i tvivl om, her hvor han snart kan skrive forlængende skoleleder for Videbæk Kristne Friskole på visitkortet. Efter 25 år, bog

skoleleder, der havde taget del i at være med til skoleleders receptionen. Men et par indslag i de mange taler, og ordvekslinger der udsandt sig fra talerstolen, måske ikke katekret på

Christian bygger på sin skole

Forældre og den seks-årige elev Christian har brugt efterårsferien til at forberede byggeriet på Videbæk kristne Friskole

Videbæk kristne Friskole byder på frikvarterer fyldt med leg

Den anden milepæl i byggeri

Jesper Riis til venstre overtager roret efter Svend Aage Kronborg.

- Det handler om relationer

Jesper Storberg Friis, skoleleder på Videbæk kristne Friskole, er fyldt 50 år, og han nyder i den grad livet

Forrygende og fornemt farvel til friskoleleder

Overvældet skoleleder tager afsked med Kristne Friskole

En midlertidig ansættelse i 25 år

Åbent hus på Videbæk kristne Friskole

Videbæk kristne Friskole ryster nye elever sammen med introture

Ballonfest sendte hilsner med vinden

Markerlag: 200 elever og ansatte på Videbæk kristne Friskole sendte deres jubilæums-markering med vinden mod farne egne

Friskolens tilbygning giver plads til både hygge og lærdom

Lej en friskole-elev og hjælp i Rumænien

Påskedrama i Herborg Bakker

Til stille regn og tonerne af sat det var Kronborgs modtager friskolebørn og voksne det overvældede skoleleders farvel med jubelsang. Foto: Anita Corpas.

Videbæk kristne Friskole vandt for video til DR

FRISKOLE

Navn: Videbæk Kristne Friskole.

Adresse: Ternevej 1, Videbæk.

Skoleleder: Svend Aage Kronborg.

Skolebestyrelsesformand: Thorkild Vad.

Skolebestyrelse: Thorkild Vad, Ib S. Simonsen, Tove Hans Kviesgaard, Kristian Nielsen, Britta Ellesen og Birthe Kjeldsen.

Skoleformål: Videbæk Kristne Friskole bygger sin undervisning på det kristne livs- og menneskesyn baseret på biblens ord. At give børn og unge en god faglig undervisning i et kristent skolemiljø.

Skolestørrelse: bh.-10. klasse med 182 elever.

Første skoledag: 7. august 1976 i lokaler på Højsgaard med 15 elever og tre ansatte.

Første skolebestyrelsesformand: Villy Juul Mikkelsen.

Første skolebestyrelse: Mads Erik Poulsen, Svend Erik Olsen og Villy Juul Mikkelsen fra skolekreds, Birgit Andersen og Arne Møller Pedersen fra Luthersk Mission samt Birthe Callesen og poul Richardt Nielsen fra Indre Mission.

Børnehaveklasse: 1977 med Birthe Callesen som leder.

Første skolebygning: 13. august 1979 med 66 elever på Ternevej 1 fra bh.-7. kl.

8. klasse: 1980.

9. klasse: 1983.

Udvidelser: 1982 med pavillon og yderligere i 1987 og 1995. 1985 udvidet med yderligere 350 kvm. med både fag- og klasselokaler. 1992 med hal, og i 2001 kom yderligere 600 kvm. til med plads til skolefritidsordning samt 1.-3. klasse.

Jubilæumsfest: 22. september på skolen med reception, musikalske indslag, de tre jubilare, officielle hilsener, frokost, jubilæumsfest med tale ved rektor Jens Ole Christensen, København, kaffe, indslag ved indskolingen, hilsener og jubilæumsbold 1976/77.

Samfundsudvikling gav grobund for friskolen

DRYP FRA MERE END 30 ÅR SOM LÆRER PÅ VKF V/ BJARNE THORSEN

Da min kone og jeg som unge lærere mødte på vores første arbejdsdag på VkF efter sommerferien, parkerede vi vores gamle, rustne VW boble ude foran på skolens parkeringsplads. En af forældre så os, og hun udbrød: "Nå det er jeres bil! Jeg havde tænkt på, hvem det kunne være, der ville køre i sådan en gammel rusten spand. Man kan nok se, at I trænger til fast arbejde". Men vi blev rigtig godt modtaget, og følte os hurtigt hjemme på skolen.

Jeg var sygemeldt en hel uge i det første år på VkF, fordi jeg havde overanstrengt min stemme og måtte efter lægens anvisning holde stemmen i ro. Jeg mødte en dreng på gaden i Videbæk, som var elev i første klasse. Han syntes nok ikke, at jeg så særlig syg ud, og at jeg pjækkede fra undervisningen, så han hviskede fortroligt: "Jeg skal nok lade være med at sige det til Kronborg."

VkF var også med i 1983, da der for første gang blev arrangeret Skolernes motionsløb, vel nok verdens største motionsløb. Gennem alle årene har eleverne løbet efterårsferien i møde, hygget sig med kammeraterne og forhåbentlig grundlagt en glæde i at være fysisk aktiv resten af livet. I de senere år har der været meget fokus på klassefælleskabet på disse motionsdage, men enkelte af eleverne har faktisk løbet en halv Marathon (21 km) i løbet af de godt 2 timer, som motionsløbet varer.

I de første år på friskolen var tiltaleformen overfor lærerne: Hr., fru. eller frk. og efternavn. Men det blev efterhånden en udfordring for både elever, lærere og forældre, da den tiltaleform overfor voksne blev ændret i samfundet. Derfor blev man på skolen enige om, at læreren selv kunne bestemme, om man ønskede at tiltales med efternavn eller fornavn. En af lærerne var på lejrskole på Bornholm, og en dag da børnene gik en rundtur på Nordbornholm, var eleverne meget optaget af nogle små søer i et tidligere granitbrud. Mens eleverne snakkede kaldte de af og til på Hr. Pedersen. En tilfældig forbigående dame der overhørte børnenes småsnak, gik lige hen til læreren, så nøje på ham og sagde: "Findes der virkelig stadigvæk sådan nogen som jer." Læreren blev så berørt af den episode, at han ved hjemkomsten udtalte: -"Hr. Pedersen" blev væk på Bornholm, men heldigvis kom "Poul Erik" med hjem til VkF.

I 1990-erne kom der bosniske flygtninge til Troldhede. Mange af dem ville gerne have, at deres børn skulle gå i dansk skole, og der blev spurgt på VkF, om skolen ville modtage et

antal flygtningebørn. Skolen sagde ja, og i en periode gik der 10-11 bosniske flygtningebørn på Vkf. Efterhånden flyttede de fleste flygtningefamilier til andre byer i Danmark, men nogle få bosniske børn blev på skolen, til de gik ud af 9. klasse. – En dag kom der en smuk ung kvinde i tyverne ind på lærerværelset med ordene: "Kronborg, kan du kende mig?" – Det var en af de bosniske børn, der som voksen var kommet tilbage for at hilse på.

Mange elever især i overbygningen har gennem årene oplevet at blive undervist i træpavilloner. Det gav visse udfordringer, når man mærkede, hvor frysende koldt det kunne være om vinteren, og modsat hvor meget varmt det kunne være om sommeren. En del elever syntes, at det egentlig var ret hyggeligt, og at de havde det sådan lidt for sig selv. En elev følte sig så meget hjemme, at han tog sin nye miniknallert med ind i pavillonens klasselokale. Han skulle også lige prøve at starte den indenfor i frikvarteret; mens de måbende kammerater måtte lægge ører til.

Lyngsbolejr, maj 2016

AT KOMME IGEN... V/PIA SERUP – MOR TIL 3 FRISKE DRENGE

I 1988 begynder jeg på Videbæk kristne Friskole som elev i børnehaveklassen. Det blev til 10 gode år, som jeg ser tilbage på med gode tanker og minder. Måske var jeg lidt af et dydsmønster som elev. Jeg husker i hvert fald ikke, at der var andet end trygge rammer og en masse lærdom.

Jeg er faktisk stadig på efternavn med lærerne fra dengang, jeg selv gik i skole. Jeg tiltaler dem ikke længere hr. og fru, men når jeg taler med gamle skolevenner, så ske det ofte jeg siger hr og fru om dem.

Jeg er én ud af fire søskende, som alle har gået på friskolen. Mine forældre besøgte skolen i forbindelse med minimarked, hvor en af lærerne viste dem rundt og fortalt dem om skolen. Det gav dem et fantastisk godt indtryk, og de blev hurtigt enige om, at her skulle deres børn gå i skole.

Fra mine første skoleår husker jeg særligt, at Fru Søndergaard (nu Callesen) udfordrede os elever til på klassen at fortælle om en god ting, som vi havde eller skulle opleve. Jeg syntes det var vild fedt, og jeg kan huske, at jeg tænkte, så det knagede; hvad skulle jeg fortælle i dag?

I dag er skole noget helt andet - og alligevel ikke. Når jeg nu kommer som forældre, oplever jeg stadig den samme tryghed for vore børn, og det at de bliver set og hørt. Men der er ikke helt den samme disciplin som dengang. Børn er også anderledes i dag. Jeg er glad for at være forældre på en skole, der følger med tiden, børns udvikling og har en moderne undervisning.

At vi selv valgte Videbæk kristne Friskole var ikke bare en selvfølgelig beslutning. Vi satte os ned og overvejede fordele og ulemper. Jeg kender fra min egen familie til det, at kristne har det med at rykke sammen. Det har nogle fordele men også ulemper. Vi overvejede da også, om det var bedre for vores børn af gå i en skole, hvor der er mange børn uden kirkelig engagement.

Men når vi alligevel valgte VKF, så skyldes det som hovedårsag at det menneskesyn og de værdier som skolen står for er vigtige for os - det vil vi gerne give videre til vores børn. De fleste andre kristne fra byen sender også deres børn på VKF, og det har naturligvis også påvirket vores valg. Vi ønsker for vores børn, at de på skolen også må få nogle gode og sunde venskabet.

For mig som mor og forælder betyder det noget, at personalet viser, at de vil mine drenge, men jeg føler faktisk også, at de vil mig som forælder. Det er bare noget helt særligt synes jeg. Og det er jeg meget taknemmelig for.

Videbæk Kristne Friskole 2015/2016